

LAG- OCH EKONOMIUTSKOTTETS
BETÄNKANDE nr 31/1990-91 med
anledning av ltm Bert Häggbloms
hemställningsmotion till
landskapsstyrelsen om införande av
tillståndsplikt för sprängningsverksamhet
som påverkar naturmiljön.

Landstinget har den 3 april 1991 inbegärt lag- och ekonomiutskottets yttrande över nämnda motion. Utskottet, som i ärendet hört överinspektören Göran Frantzén, miljövårdsintendenten Håkan Kulves och polismästaren Björn Andesson får i anledning härav anföra följande.

I motionen föreslås att tillståndsplikt för sprängningsverksamhet som har menlig inverkan på naturmiljön skall införas eftersom tillstånd i dag inte krävs för att spränga bort t.o.m. uddar, holmar och skär samtidigt som den förvaltarskapstanke som funnits bland ålänningarna i hundratals år håller på att uppluckras för kortsiktiga ekonomiska intressen.

Lag- och ekonomiutskottet konstaterar att sprängningsverksamhet är noggrant reglerad vad gäller behörighet samt upplagring och inköp av sprängmedel etc. genom i landskapet gällande rikslagstiftning. I landskapslagen om naturvård (41/77) ställs vissa krav på öppnande av täkt och landskapsstyrelsens tillstånd krävs enligt lagen för öppnande av annan täkt än husbehovstäkt. Sprängningar i samband med vägdragningar är också föremål för offentlig kontroll genom vägplanerna.

Utskottet kan dock vidare konstatera att någon generell tillståndsplikt för sprängningsverksamhet inte föreligger. Några enstaka fall där menlig inverkan på naturmiljön åstadkommits genom ovarsam sprängning har därför kunnat förekomma i landskapet. Enligt utskottets åsikt kan problemet dock hittills inte betecknas som omfattande varför det inte kan anses motiverat att införa en allmän tillståndsplikt. Sprängningsverksamhet är förenad med stora kostnader vilket torde ha en återhållande effekt. Ett tillståndsförfarande skulle därtill medföra en omfattande byråkrati som i en klart övervägande del av fallen vore onödig.

Enligt utskottets åsikt förekommer de mest iögonfallande spåren av sprängningsverksamhet vid kanten av landskapets egna vägar även om man under senare tid kunnat skönja en viss förbättring. Det vore enligt utskottets förmenande till fördel om landskapet i detta avseende skulle föregå med gott exempel. Detta skulle kunna åstadkommas t.ex. genom att landskapsstyrelsen vid beslut om vägdragningar i större

utsträckning beaktade den s.k. vägsamrådsgruppens synpunkter.

Med hänvisning till det ovan anförda får utskottet härmed vördsamt föreslå

att Landstinget med förkastande av
hemställningsmotion nr 54/1990-91
bringar betänkandet till
landskapsstyrelsens kännedom.

Mariehamn den 17 september 1991.

På lag- och ekonomiutskottets vägnar:

Anders Eriksson
ordförande

Susanne Eriksson
sekreterare

Närvarande vid ärendets avgörande behandling: ordföranden Anders Eriksson,
viceordföranden Söderlund samt ledamöterna Harry Eriksson, Hedman-Jaakkola och
Holmberg.